

Moise pe Horeb

Cu turma lui,pe muntele Horeb,
Dincolo de pustie se ducea.
Căci socrul său pe Moise l-a trimis
Ca s grijească de averea sa.

Acel păstor cu un toiag,
Grijea de oi în fiecare zi.
(:Şi pe-nserat se întorcea
Cu oile pe care le păştea:)

Iar într-o zi pe când privea mirat,
Văzu un rug,un rug adevărat.
Dar ceva însă neobişnuit,
În el ardea un foc nemistuit.

Şi Moise tare s-a-nfricat,
Căci de acolo Domnul l-a chemat.
(:Din focul care nu s-a mistuit,
El glasul Domnului l-a auzit:)

Şi-n timp ce el privea,privea
uimit,
Cuvîntul sfînt lui Moise i-a
vorbit:
"Descalţă-te,căci locul este
sfînt!"
Căci Dumnezeu se-atinse de pămînt.

Atuncea Domnul l-a trimis,
Şi către Moise el aşa a zis:
(:"Te du la ei cu paşi grăbiţi,
Să-i izbăveşti pe-aceia
asupriţi!":)

Prin tine Eu voi face mari minuni
În faţa celor ce vă asupresc.
De-aceea du-te Moise,nu mai sta,
Căci vreau pe Israel să-l
izbăvesc.

Şi iată-l pe alesul slujitor,
Cu un toiag,toiagul de păstor.
(:Din mîna celor tari a izbăvit
Poporul care greu a suferit:)

Căci Dumnezeu s-a arătat
Şi i-a vorbit când l-a chemat.
Pe omul care-a biruit,
Căci Dumnezeu l-a însoţit.

Asemeni lui,Isus Christos
Din grea robie El ne-a scos.
(:Şi e cu noi în orice zi,
Pînă când drumul vom sfîrşi.:)

Amin